

Güzel ve Çirkin

Jeanne-Marie Leprince de Beaumont (1711-1780) Mme Leprince de Beaumont imzasıyla çocuklar ve gençler için pek çok masal kaleme aldı. Gabrielle-Suzanne de Villeneuve'ün ilk kez 18. yüzyılda yazdığı *Güzel ve Çirkin*'in özgün hikâyesini çocuklar için uyarladı ve hikâye dünyaca ünlü klasik masallardan biri oldu.

Meryem Tanrıkulu (1987, Fransa) Doğa Yönetimi ve Koruması - Peyzaj Mimarlığı bölümlerinden mezun oldu. 2014'te İstanbul'a yerleşti. Çocuk kitapları resimliyor.

Hazel Bilgen (İstanbul, 1988) Saint Benoît Fransız Lisesi'nden ve İstanbul Üniversitesi Fransızca Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun oldu. Editörlük ve çevirmenlik yapıyor.

Jeanne-Marie Leprince de Beaumont'un
YKY'deki kitapları

Güzel ve Çirkin (2021)

JEANNE-MARIE LEPRINCE DE BEAUMONT

Güzel ve Çirkin

Resimleyen
Meryem Tanrıkulu

Çeviren
Hazel Bilgen

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 5876
Dođan Kardeř - 1084

Güzel ve Çirkin
Yazan: Jeanne-Marie Leprince de Beaumont
Özgün adı: La Belle et la Bête
Fransızcadan çeviren: Hazel Bilgen
Resimleyen: Meryem Tanıkkulu

Kitap editörü: Korkut Erdur
Düzeltili: Filiz Özkan

Grafik uygulama: Süreyya Erdođan

Baskı: A4 Ofset Matbaacılık San. ve Tic. A.ř.
Otosanayi Sitesi Yeřilce Mah. Donanma Sok.
No: 16 Seyrantepe - Kağıthane / İstanbul
Tel: (0212) 281 64 48
Sertifika No: 44739

Çeviriye temel alınan baskı: Le Magasin des Enfants,
Charles Warée, Editeur, Paris, 1845
1. baskı: İstanbul, Ekim 2021
ISBN 978-975-08-5129-2

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř., 2021
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyođlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
[facebook.com/yapikrediyayinlari](https://www.facebook.com/yapikrediyayinlari)
twitter.com/YKYHaber
[instagram.com/yapikrediyayinlari](https://www.instagram.com/yapikrediyayinlari)

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

640
20
7

003
7230
9213
1520
8105
678
128
00

49140
153312
44724
216991
10088

088540
845567
1332
2762
32756
12310
75

ir zamanlar çok zengin bir tüccar yaşardı; tüccarın üçü erkek, üçü kız altı çocuğu vardı ve tüccar çok akıllı bir adam olduğundan çocuklarının eğitimi için hiçbir masraftan kaçınmamış, onlara pek çok öğretmen tutmuştu. Kızları çok güzeldi ama özellikle en küçükleri görenlerde hayranlık uyandırıyordu. Küçükken herkes onu *Güzel Çocuk* diye çağırıldığından bu isimle anılır olmuştu ve bu yüzden de ablaları onu çok kıskanıyordu. Bu küçük kız hem ablalarından daha güzel hem de çok daha iyi kalpliydi. İki ablası acayip kibirliydi çünkü zenginlerdi; üstünlük taslayıp diğer tüccar kızlarının ziyaretlerini kabul etmezlerdi, onlara eşlik edecek kişilerin çok seçkin olması gerekiyordu.

Her gün baloya, tiyatroya, gezmeye gidiyor ve neredeyse bütün zamanını kitap okuyarak geçiren küçük kardeşleriyle alay ediyorlardı. Bu kızların çok zengin olduğu bilindiğinden pek çok büyük tüccar onlarla evlenmek istedi ama ablaların her ikisi de bir dük ya da en azından bir kont bulmadıkları sürece asla evlenmeyeceklerini söyleyip durdu.

Güzel (bunun en küçük kardeşin adı olduğunu artık biliyorsunuz), dediğim gibi Güzel onunla evlenmek isteyen taliplerine nazikçe teşekkür ediyor ve onlara daha çok küçük olduğunu, babasının yanından henüz ayrılmak istemediğini, birkaç yıl daha babasının yanında kalmayı arzu ettiğini söylüyordu.

Sonra hiç umulmadık bir anda tüccar babaları varını yoğunu kaybetti ve elinde Őehirde uzakta kck bir kır evinden baŐka hiçbir Őey kalmadı. ocuklarına bu eve taŐınmaları gerektiğini, köylüler gibi çalıŐarak orada yaŐayabileceklerini söyledi ağlayarak. Büyük kızları Őehirden ayrılmak istemediklerini ve servetleri olmasa da onlarla evlenmek isteyecek pek çok geç adam olduğunu söyledi: Ne yazık ki geç hanımlar yanılıyordu; Őimdi fakir oldukları için geç adamlar artık onlarla ilgilenmiyordu. Kibirlerinden ötürü kimse onları sevmediğinden, “Onlara niye acıyacaktımız, hiç hak etmiyorlar, sonunda burunları srtld iŐte; Őimdi koyunlara çobanlık yaparken üstünlük taslasınlar da görelim bakalım” diyorlardı.

Güzel içinse, “Güzel’in başına gelenler öyle üzücü ki, pek yazık, ne kadar da iyi kalpli bir kızdı halbuki! Herkese karşı samimiydi, ne kadar nazık, ne kadar dürüsttü” diyorlardı.

Tek kuruşu olmamasına karşın onunla evlenmek isteyen birkaç asil beyefendi olduysa da Güzel zavalılı babasını bu halde tek başına bırakamayacağını, köye gidip onu teselli edeceğini ve işlere yardımcı olacağını söyledi onlara.

Zavallı Güzel başta servetini kaybettiği için üzül-müştü ama kendi kendine, “Ne kadar ağlarsam ağlayayım gözyaşlarım bana kaybettiklerimi geri getirmeyecek, servetim olmasa da mutlu olmaya çalışmam gerek” demişti.

Köydeki evlerine vardıklarında tüccar baba ve üç kızı toprağı işlemeye başladı. Güzel, sabahın dör-dünde uyanıyor, hemen evi temizleyip ailesi için yemek hazırlıyordu.

İlk başlarda çok zorlanmıştı çünkü bir hizmetçi gibi çalışmaya alışık değildi ama iki ayın sonunda güçlendi ve yorgunluk sağlığına iyi geldi. İşini bitirdikten sonra ya kitap okuyor, ya klavsen çalıyor ya da iplik eğirirken şarkı söylüyordu.

Onun aksine ablalarının canı çok sıkılıyordu. Onlar sabah onda uyanıyor, bütün gün gezip tozuyor, eski güzel giysilerinin ve arkadaşlarının hasretiyle yakınıp duruyorlardı.

“En küçük kardeşimize baksana” diyorlardı birbirlerine, “ruhu öyle sığ, öyle ahmak ki, içinde bulunduğumuz bu berbat durumdan bile memnun.”

İyi kalpli tüccar, kızları gibi düşünmüyordu. Güzel’in ablalarından çok daha akıllı olduğunu